

steren sagde: Hun var enig i intentionerne i lovforslaget. Det er vigtigt, at vi har styr på våbne-

Hr. Jann Sjursen nævnte det også. Det er vigtigt som en vigtig del af det internationale samarbejde.

Det andet, jeg godt vil trække frem, er, at jeg netop synes, at den nuværende situation viser, hvor vigtigt det er at gå videre i våbenkontrollen, eksportkontrollen.

Irak er altså et studium i dobbeltmoral. Irak er et studium i, hvordan lande har haft sanktionerne gældende siden Golfkrigen, og på trods af det har stort set samtlige europæiske lande, alle store amerikanske firmaer, der leverer våben, selvfølgelig brugt lejligheden, når der var en god handel. Jeg spørger bare: Havde det kunnet lade sig gøre, hvis verden havde haft et langt større krav om åbenhed, om transparens i, hvad der foregik?

Eller tag den tragiske konflikt i Jugoslavien, hvor det jo er en kendt sag, at alle sider blev forsynet rigeligt med våben fra alle store lande, der hver plejede deres interesse og landenes våbenfabrikkers interesse. Kunne det have ladet sig gøre, hvis der var fuld transparens om, hvad der foregik? Jeg er ikke sikker på det. Jeg er ikke sikker på, at de politikere, der holdt meget stærke taler om humanisme og sådan noget, kunne have holdt til samtidig at kigge på, at deres egne landes firmaer bidrog til opbygningen af de hære, der for Bosniens vedkommende slog 300.000 mennesker ihjel.

Kl. 17.10

Det er den principielle debat, og pointen er, at netop et land som Danmark, fordi vi ikke har den voldsomme økonomiske egeninteresse, har en mulighed for at sætte en standard, der er højere end de andre landes, i det håb, at vi dermed vil være i stand til andre steder at trække standarden op. Det er jo sådan, at våbenhandel sammen med narko og kvindehandel er de tre store områder, hvor der for alvor tjenes penge.

Konkret vil jeg sige til debatten, at jeg jo synes, justitsministeren kom med det, jeg vil betegne som et ret imødekommende afslag. Der var meget forståelse for selve ideen i det, der var også vilje til at kigge på de enkelte elementer, for så vidt angår offentlighed, nemlig: Kan vi komme længere i offentlighedsdiskussionen på det her område? Og der synes jeg, at ministeren holdt en dør åben.

Jeg synes også, at ministeren i forhold til en parlamentarisk komité stillede et spørgsmål: Ja-

men hvad skal den så lave? Skal det være en rådgivende komité?

Der var en anden, der spurgte: Skal det være Det Udenrigspolitiske Nævn?

Vi har meget bevidst undladt at sætte meget præcise betegnelser på, for det er vel sådan noget, man bedst bliver enige om i et konkret udvalgsarbejde. Jeg har selv den forestilling, at et mindre forum end Det Udenrigspolitiske Nævn vil være mest velegnet til det her.

Til de øvrige ordførere vil jeg sige, at hr. Ulrik Kragh hidser sig op til et voldsomt indlæg imod hele den danske venstrefløj. Det synes jeg er lidt imponerende. »Et hadsk forhold«, tror jeg hr. Ulrik Kragh sagde, til industri og sådan noget. Det kan han jo godt mene. Det har bare ikke så meget med den her sag at gøre.

Den her sag drejer sig faktisk om, troede jeg, en fælles interesse, der også indbefattede et parti som Venstre, i at sikre så meget åbenhed, så meget kontrol som overhovedet muligt med våben. Det kan være, jeg har misforstået Venstres position, men jeg synes, det var en underlig tale, der meget mere var optaget af interesse for SF end af interesse for våbenkontrol. Det synes jeg er lidt ærgerligt, ikke fordi interessen for SF ikke også kan være sund, men det har sådan set ikke så meget med det her at gøre.

Jeg har svaret hr. Per Kaalund, som holdt et fordrageligt indlæg, synes jeg, om, hvorfor vi ikke har nævnt, at det var fra Nordisk Råd. Det kan man diskutere, men nu er der i hvert fald ingen tvivl om det. Hr. Per Kaalund holdt som justitsministeren også en dør åben og sagde: Vi vil gerne under udvalgsarbejdet se på mulighederne for at gå videre. Det synes jeg vi skal under udvalgsarbejdet.

Jeg nåede at få tre korte bemærkninger fra hr. Peter Skaarup, som måske ikke deltager længere, og som mente, at ønsker om våbeneksportkontrol var en mistillidserklæring til dansk industri. Det er altså imponerende, hvad man kan sige af sætninger fra den her talerstol og så stadig blive taget alvorligt nogle steder i den offentlige debat.

Selvfølgelig er det ikke det. Det er et ønske om nogle spilleregler, der gør, at det her kommer frem i dagens lys, fordi vi har brug for, at våbenindustriproduktion og eksport kommer frem i dagens lys. Det har derfor heller ikke noget at gøre med diskussionen om en idealverden eller ej.

Men det må være tankevækkende at overveje: Hvordan kan det gå til, at et Irak, der i 10 år har